

Ключёкъ* (**Кйочёкъ**)* (*gueutchek, s. t. 1. Goujat 2. Frère servant dans un couvent 3. Будаговъ: „малычкѣ баядеръ“.* *ср. kutchek, adj. p. petit*) *с. м. 1)* тапцовщикъ (*на пирѣхъ и попойкахъ*); цыганка тапцовщица (*ibid.*): Днесь свирачъ или играчъ по крыжы и кафены — (кючекъ) патриаршія го приѣма за пѣвца. *Гн. 209. 2)* соблазнительный танецъ, исполняемый такого рода людьми.

Ключуджукъ* (*kutchudjuk* *уменьш. отъ kutchuk—маленькій*) *пр. нескл. маленький*: Халалъ да чинишъ Ключуджукъ Митро. *В. 164.*

Ключуръ* *см. кичуръ.*

Кюшѣ* *с. с. уголъ, ум. Кюшенце с. с. уголокъ*: Пакъ въседнахъ, тѣ утидохъ, Тѣ жминяхъ край варушъ, Край варушъ край кюшету. *Ч. 303.* Вовира ся, като червиво куче по-кюшета-та. *Ч. 135. (ср. кйоме).*

Кярлія* *пр. нескл. 1)* въ барышѣ (имѣющій барышъ): Азъ съмъ кярлія нѣтъ грѣша. *2)* прибыльный (приносящій барышъ): Литература за малки дѣца е по-прибылна (кярлія). *Ис. 9—10 р. 152. (ср. кяръ).*

Кярѳ(у)вамъ* *ил. дѣл. Кярѳсамъ** *ил. сов., Кярѳвамъ** и **Кярѳ*** *ил. дѣл. получаю (получу) прибыль, барышъ*: Поможи ми самъ свѣти Митріа, Ко' к'нзлезиме на день Гюргевдена, Що пярви кярѳ ке си кярсаме, Ке вратиме въ църква Митроечка, Да сконме кярсти и икони Да сконме отъ бѣли карагрозъ, Венци да 'и злато позлатиме. *М. 222.* Умъ царува, умъ кярува, умъ говеда насе. *Ч. 235.* Туй лѣго иди, кярѳвай, За напредъ седи, почивай. *Д. 22, 21—22.* И ми кинисалъ по църно море, Кярѳ да ми кярить на Свѣта Гора. *М. 50.* И си 'и тѣргналъ до три гѣми, Решпелъ Георги кярѳ не ми кярилъ, Тулъ м' 'и аризалъ на Свѣта Гора. *ibid. (син. печель, спечель. см. санд.).*

Кярѳ* (*kiär, s. p. Action, occupation, oeuvre, travail*) прибыль, барышъ: Моѣ-то либе коня седлаѣ, На кяр да иде на Каравлашко. *Д. 67, 2—3.* Па „кесать алажъверинъ!“ „нѣма кярове!“ *Л. Д. 1869 р. 171.* Продалъ за грошъ, зель зола-та (голѣмъ кярѳ). *Ч. 214.*

Кяѳиръ* (*kiäfir, adj. ar. 1. Ingrat 2. Qui méconnaît Dieu, infidèle*) *с. м. см. гяуринъ, каур(ин)ъ*: „А кяѳироглу кяѳиръ, голѣма-та ти безобразность ще тѣ накажи както ти ся стув!“ *Х. II, 135.*

Кѣдѣ I нар. (син. дѣ) 1) гдѣ а) *вопр.*: Кѣде е братъ ти, и той ли е поробенъ? *М. 87.* Ке в'опитамъ, да не ме мамите; Кѣде седитъ дете Дукадинче, Що ми било отъ седумъ години? *М. 121.* Кѣдѣ си билъ Дѣно Дѣнкеле, Дѣно Дѣнкеле, отъ зѣрана? *Д. 63, 1—2. б) относит.* На той решителни бой Цар-отъ Шишмаиъ сѣ рани на седумъ места; и кѣде пярсна кѣрв-та му, тамо изврѣха седумъ кладенци. *М. 58. *)* Кога бѣше пѣвъ по земя, Янкула го поплени'е, Г' однесо'е горна земя, Кѣде сѣнце ми угреватъ; Яника ѣ поплени'е, Ъ однесо'е долна земя, Кѣде сѣнце